

hjørne af en amerikansk lejr, sådan som man kan læse teksten her?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo en analyse, som helt nøgternt markerer, at på et vist tidspunkt kan der reduceres til et minimum, det er ingen politisk beslutning. Den politiske beslutning ligger i det beslutningsforslag, der ligger her, og det gælder kun for 1 år. Så må man til sin tid tage stilling til, hvordan situationen er, hvad FN beder om, og hvad den irakiske regering beder om.

Jeg synes i modsætning til Det Radikale Venstre ikke, at jeg vil stå her og love, at jeg aldrig nogen sinde vil lytte til den irakiske regering. Jeg vil selvfølgelig love at lytte til FN og til den irakiske regering og til min egen samvittighed og til Folketingets 90 mandater naturligvis, og derfor kan der ikke gives nogen garanti for, hvordan det danske bidrag skal være; det afhænger af, hvilke opfordringer vi får og af vores vurdering af situationen.

Jeg kan bare forstå, at Det Radikale Venstre ikke rigtig mener, at det vil leve op til, hvad det selv sagde i maj 2005, altså at man ikke ville lave fuld tilbagetrækning, hvis ikke sikkerhedssituationen tillod det. Og der er jo ikke noget i debatten i dag, der bekræfter, at sikkerhedssituationen tillader det.

Lad være med at give den slags klare meldinger, når man ikke vil leve op til dem, for det gør Det Radikale Venstre ikke. Sådan en melding vil jeg ikke give om, at det vil være, uanset hvad Irak beder om, uanset hvad FN beder om, for så ville jeg træffe en beslutning, der er uafhængig af virkeligheden. Man skal altså også se den i lyset af virkeligheden.

Jeg giver ikke noget løfte om, at vi bliver på et minimum. Jeg giver heller ikke noget løfte om, at vi har trukket os ud. Jeg giver bare et løfte om, at det vil vi selvfølgelig se på, når de 12 måneder er gået.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg undrede mig lidt over, at udenrigsministeren ikke kvitterede for, at SF's formand kom med den opsigtsvækkende oplysning, at SF ikke ligger under for en dyb beundring for Saddam Hussein. Jeg mener: Når formanden lader sådan en bombe sprænge her i Folketinget, så fortjener budskabet vel at blive udbredt, ikke mindst af hensyn til Danmarks internationale omdømme,

som er noget, der ligger os meget stærkt på sinde.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det har jeg egentlig ikke nogen kommentar til. Jeg kan kun konstatere, hvad der står i betænkningens bidraget, hvor SF sagde nej til at gå med i opgøret med Saddam Hussein i marts 2003. Der skrev de jo præcis i deres egen betænkning, at Saddam Husseins styre er totalitært, menneskefjendsk og undertrykkende, det er hævet over enhver tvivl, og at det ville være ønskværdigt med et regimeskift i Bagdad, så deres tyranniske leder kunne komme for Menneskerettighedsdomstolen, det ville være en stor og humanistisk og demokratisk sejr.

Nu var det altså ikke SF, der bidrog til at bringe Saddam Hussein for domstolen, det var koalitionsstyrkerne. Man kan sige, at alt det, som SF ønskede, ville de ikke være med til at gøre, men det har vi andre været så venlige at gøre for SF i stedet for.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak. Så er der ikke flere spørgsmål til ministeren. Og så giver jeg ordet til forsvarsministeren.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg føler jo behov for at komme med et par bemærkninger til nogle af de spørgsmål, der har været rejst her i formiddag og i eftermiddag.

Se, det er sådan, at opgaverne for de danske soldater ændrer sig, i takt med at de irakiske sikkerhedsstyrker bliver i stand til at løse selvstændige opgaver. Det er helt i tråd med de planer, der er, at irakerne gradvis træder længere frem på scenen, og at de danske soldater træder længere tilbage. Og det er bl.a. sket, ved at vi via en stor uddannelses- og træningsindsats har arbejdet for det.

For helt konkret at sige, hvad der er sket i vores område, så er det sådan, at vi har hjulpet med uddannelsen af godt 1.000 irakiske soldater. Det er det, der gør, at de nu er i stand til at løse nogle af de opgaver, som danske soldater varetager. Derfor kan der foretages en reduktion i bataljonen, helt i overensstemmelse med den tilstedeværelse, vi i øvrigt har, og det er også det, der sker i andre områder i Irak.

KI. 15.15

Så er det vigtigt for mig at sige, at i uddannelsen af de irakiske sikkerhedsstyrker bliver der